

Ikrény falu története

Jelenkor:

A hétezer éves múltra visszatekintő település, Ikrény talán a legdinamikusabban fejlődő falva a Rábcatorok térségnek. A rendszerváltás óta kb. 26%-al nőtt a lakosság, ma 1850 fő.

Az itt élő emberek - alkalmazkodva a táji adottságokhoz - szorgalmas építőmunkájának eredményeként egy egyre komfortosabbá váló település lakóinak vallhatják magukat.

Ikrény teljesen közművesített, az útfelújítások és a közterületek szépítése, bővítése folyamatos. Az új építési-telek kialakítása, a nemzetközi szintű rendezvények befogadására is alkalmas sport- és szabadidőközpont építése, a temető bővítése mind azt mutatják, hogy Ikrény nagy léptekkel folytatja fejlődésének útját.

A számos egyéni vállalkozó mellett nagyobb üzemek is képviselik a gazdasági életet. Két nagyobb asztalosipari- és két nagy mezőgazdasági üzem foglalkoztatja Ikrény és a környező települések dolgozóinak egy részét.

A helyiek összefogását dicséri a 93'-ban az Ikrényi Templomért Közalapítvány segítségével megépített új katolikus templom, mely ma is Ikrény egyik büszkesége.

Civil szervezetekben sem szűkölködik ez a kis település, az Ikrényi Ifjúsági Egyesület (IKIFE) a fiatalokat, az "Nefelejcs" Nyugdíjas Klub az idős korosztályt fogja össze. A település biztonságát a helyi polgárőr-egyesület tagjai őrzik és Horgászegyesület is működik a faluban, mely az Ikrényi horgásztavat gondozza.

Sajnos az itt lakó gyerekek majdnem fele győri iskolákba jár, de így is 8 osztályos általános iskola működik településünkön és a 60 fős óvoda is teljesen kihasznált.

A folyami hordalékra épült község turisztikai értékei között említhetjük a Rába folyót és annak holtágát. A Rábát gyönyörű galériaerdők szegélyezik, uralkodó fafajai a nyár és a fűz. A holtág a horgászatot kedvelők paradicsoma. Rába és a Rábca által határolt település a kerékpározást kedvelőknek is feledhetetlen természeti környezetet ígér, s kitáblázott útvonal segíti a túrázókat.

A folyóvizek jellegzetes - védelemre érdemes - növényvilága mellett a mesterségesen kialakított 15 ha vízfelületű tó mindazoknak kellemes szórakozást nyújthat, akik a fürdőzés, vízisízés és szörfözés kínálta kikapcsolódást szeretnék választani.

Ikrény műemléki épülete a Merán kastély, hajdan kolostor, mely jelenleg hasznosítatlan, felújításra vár, valamint a kastély melletti urasági kápolna. Itt található az ikrényi címeren szereplő boltíves kapu is.

A falu történelme

A Győrt elkerülő autópálya építése során felszínre került régészeti leletek bizonyítják, hogy a térség, ahol Ikrény is fekszik már ősidők óta lakott hely. A régészek eddigi kutatásai szerint a legrégebbi lelet a határból ötezer évvel ezelőtti időkből való. Hogy az első lakók mikor költöztek ide az ismeretlen, azonban az a tény, hogy az 1200-as években egy oklevél Ikrényt már, mint falut említi.

A község valószínűleg az Ikrény család ősi fészke volt. Ez a família már a XIII. században is szerepelt, 1324-ben I. Károly király Miklós bánt iktattatja itteni birtokába. 1373-ban már a Kanizsay család az ura. Mivel fiú örökös nem született, a birtok Kanizsay György leányáé, Kanizsay Orsolyáé lett, akit Nádasdy Tamás vett feleségül. Ezen az úton jutott a Nádasdyak birtokába Ikrény. Nádasdy Ferenc kivégeztetése után királyi birtok lett. 1614-ben már Győr várost és Vizkelety Jánost is birtokosként említik.

1770-ben a Körmendy, Steverteczky, Klempa, Bolényi, Eördögh, Hajós, Brunovszky és Kaskovich családok a birtokosai.

A Lambergék, akik 1945-ig voltak itt a birtokosok 1777-ben tűntek fel. Ebben az évben Lamberg Volrád a földterület nagyobb részének a birtokosa. Utódja Fülöp már az egész határt megszerzi a családja számára. Fülöp uralma alatt nagy építkezések kezdődnek meg. A cselédházakat, amelyek nagy része már lebontásra került, az 1790-es években építették. A téglákon az 1791-es évszám olvasható.

A ma is fennálló kastély állítólag hajdan kolostor volt. Erről azonban nincs írásos bizonyíték.
A kastély mellett egy urasági kápolna is található.

Gróf Lamberg ezen birtokon 1800 elején angol félvér méntelepet hozott létre, mely a II. Világháború végéig fennállott.

A község határában, a Rákóczi-féle szabadságharc alatt és 1848-ban is, kisebb csatározások folytak.

A Lambergiek kezében elég biztosan állt a birtok, mert Győr közelében jövedelmező volt a gabonatermelés. A szállítás viszonylag olcsó volt, mert Ikrény csak 10 km-re fekszik Győrtől. A századfordulóra azonban a gabona árcsökkenése és az agrárválság miatt átálltak az állattenyésztésre.

Ikrény később " igazi " önnálló faluvá fejlődött, de 1907-ben egyesítették Rábapatonával, az amúgy is nagy határú és népes faluval.

A XIX. század közepétől a szállítás olcsóbbá tételére elkezdték a nagy vasúti építkezéseket. A mezőgazdasági nagybirtokoknak is érdekük volt, hogy a vasút az ő területükön is keresztül menjen. Amikor a GYSEV-en a forgalom megindult Ikrény is kapott egy megállót.

A századfordulón a községnek 54 háza volt és ekkor ebben 582 ember lakott, akik 3969 kh-as nagybirtokon dolgoztak.

Ha munkaerőhiány volt a birtokon a környékről toborozták a munkásokat. A napszámberék a férfiaknál 80-220 fillér, a nőknél pedig 60-100 fillér volt. Ez akkor elég alacsony bér volt. A környező nagybirtokokon több helyen is magasabb volt a fizetés.

A világháború kitörése súlyos körülmények között találta a falú népét. Kezdetben innen is lelkesedéssel indultak a családok és béresek a csataterre. A lelkesedés csak akkor hagyott alább, amikor sorra haltak meg a férfiak. A sok behívott férfi munkáját valakinek el kellett végezni és ez a teher az asszonyok és gyerekek vállára nehezedett. A rossz termés miatt már a faluban is érezhető volt az élelmiszerhiány és a háború vége felé nőttön-nőtt az elégedetlenség.

Kb. 8-10 ikrényi lakos esett el az I. világháborúban.

A II. világháború nehéz évei alatt összesen mintegy 35 embert vittek el katonának. Az áldozatok száma 8-10 személy volt.

1949-ben megtörtént az elvállás Rábapatonától, amit a település már régóta várt. Targyalások kezdődtek a község ház építéséről és a belterület határainak kijelöléséről.